

antydte, at han kunde nøjes med. Det beviser, at hvis Folketinget havde troet den daværende Minister paa hans Ord — og det burde dog være saaledes, at Folketinget kunde tro paa Ministerens Ord — vilde vi have været net stædte, naar vi havde givet Personelloven fra os, og saa i Fremtiden stod over for en ny Marineminister, der ifølge de specielle Forholds Natur kunde godtgøre, at han maatte have forøgede Bevillinger paa disse forskellige Konti. Marinebestyrelsen maatte være Folketinget taknemmelig for — og den ny Marineminister er det antagelig ogsaa — at det ikke gik ind paa den Historie, thi Folketinget vilde have været hindret i for en lang, lang Fremtid at gaa med til nødvendige Forøgelse paa disse Konti, naar man havde taget Nedsættelserne som Erstatning for Udgifterne til de faste Rammer.

Jeg skal ikke forfølge disse Forhold videre, jeg har ment det rigtigst at tilbagevise en Beskyldning, som har antaget en meget skarp Karakter. Vi vide endog, at det i Fjor hed, at denne Holdning fra Flertallets Side var medvirkende til, at man ikke kunde tænke paa at faa dannet et Venstreministerium. Der er for Resten noget ret mærkeligt i denne Begrundelse af, at man ikke gik til et Venstreministerium. Vi kunne jo gøre det Tankeeksperiment at sætte den i Forbindelse med Kongens fri Ret. Hvorledes og hvorfra ved man, at Hans Majestæt Kongen ikke vilde have et Venstreministerium, fordi vi vare optraadte, som vi nødvendigvis maatte optræde over for den daværende Marineminister? Hvorledes kunde man sige det? Nej, Tingen er den, at man har ingen som helst Anelse om, at Kongen havde saadanne Tanker. Man argumenterer, hvor det passer, som om der ikke var noget, der hed Kongens Ret, og henvender man sig til det ansvarlige Ministerium, skyder det den uansvarlige Konge frem foran sig.

Formanden: Udtryk som, at Folketinget har vist Mangel paa Hæderlighed, eller at en foregaaende Minister har vist det, ere saa stærke, at jeg maa ønske, at de ikke bruges her i Salen.

For en kort Bemærkning har det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Guldbrandsen) Ordet.

Guldbrandsen: Den korte Bemærkning, jeg har at gøre, er en Henvendelse til den ærede Kultusminister. Da han i Tirsdags havde Ordet, udtalte han blandt

andet om den Bygning, som er bragt i Forslag til Statens Lærerkursus, at selv om det kun havde været de Lærere og Lærerinder fra Provinserne, som havde deltaget i Skoleaaret 1899—1900, vilde Lokalerne i Bygningen i Stormgade ikke have været store nok. I disse faa Sætninger ligger det vigtigste Argument, den ærede Kultusminister rykkede i Marken med. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det, som den ærede Minister sagde, i dette Tilfælde ikke kan passe. Ja, jeg kunde ogsaa sige det noget stærkere, om jeg vilde. Deltagerne Antal i dette Kursus var jo i det nævnte Skoleaar i alt 149, og naar man i disse Lokaler, hvorom der her er Tale, til Nød kunde have Plads til 149 Elever, kunde man ogsaa have Plads og god Plads til 49, saa mange vare nemlig de Lærere og Lærerinder fra Provinserne, som deltog i det nævnte Kursus. Nødvendigheden af denne Bygning fremgaar altsaa ikke af det Hovedargument, den ærede Minister fremkom med. Det andet Argument, som lød paa, at de korte Kursus sidste Aar vare besøgte af over 650 Deltagere, beviser heller ikke stort i den Retning, da det er en Kendsgerning, at Deltagerne i disse Kursus undervises andetsteds i Byen. I gamle Dage skete det i forskellige Undervisningslokaler i Byen, Stans og andre, endogsaa omkring i private Værelser, og det er delvis Tilfældet endnu.

A. Nielsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

A. Nielsen: Jeg skulde selvfølgelig ikke have bragt Tanken om det ærede fraværende Medlem for Nyboder (N. Ravn), den forhenværende Marineminister, i Forbindelse med Ufinhed, hvis ikke det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) upaatalt havde rettet en Beskyldning for Ufinhed og deslige mod Folketingets Flertal. Jeg troede, jeg befandt mig inden for Grænserne af berettiget Retorsion. Jeg beklager, at jeg har misforstaaet Situationen.

Formanden: Det ærede Medlem maa have lagt Mærke til, at jeg forudsatte, at der først var rettet Beskyldning mod Folketinget for Mangel paa Hæderlighed. Da det blev udtalt, hørte jeg det ikke, men da det blev nævnet og gentaget af det ærede Medlem, ansaa jeg det for nødvendigt at